

Pécsi Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Bf.II.6/2016/7. szám

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2016. évi június hó 24. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta az alábbi

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a közokirat-hamisítás büntette miatt **dr.IV.rendű vádlott és társa** ellen indult büntetőügyben a Zalaegerszegi Törvényszék 2.B.6/2014/93. számú ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban dr.IV.rendű vádlott vonatkozásában 42.410 (negyvenkettőezer-négyasztíz) forint bűnügyi költség merült fel, mely költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen dr.IV.rendű vádlott és védője, valamint dr.V.rendű vádlott és védője jelentett be fellebbezést a büntetőjogi felelősség megállapítása miatt, felmentés érdekében.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség az átiratában az elsőfokú bíróság ítéletének a helybenhagyását indítványozta. A nyilvános ülésen előadott perbeszédében dr.IV.rendű vádlott védője a jogorvoslati kérelmével egyezően szólalt fel, míg dr.V.rendű vádlott védője másodlagosan enyhébb jogkövetkezmények alkalmazását is kérte.

A másodfokú bíróság a jogorvoslatokkal megtámadott határozatot a Be.348.§ (1) bekezdése értelmében az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül.

Ennek során az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást mentesnek találta a Be.352.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól; az teljes körűen felderített és egyben hiánytalan, továbbá nem tartalmaz iratellenes megállapításokat vagy téves ténybeli következtetéseket sem.

Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást a Be.403.§ (3) bekezdésében írt rendelkezés szem előtt tartásával, a hatályon kívül helyező határozat okainak és indokainak a figyelembevételével folytatta le, oly módon, hogy a felmerülő ténybeli és jogi kérdésekben megnyugtatóan állást lehetett foglalni. Mindezt jelentős mértékben elősegítette az a körülmény, hogy a nyomozó hatóság dr.V.rendű vádlott, utca ... szám alatti munkahelyén, illetve dr.V.rendű vádlott, út szám alatti irodájában eredményes házkutatásokat fogantatosított, olyan okiratok lefoglalásával, melyek a szóban forgó személyek közreműködését, szerepvállalását vitathatatlaná tették. Így váltak ismertté a 2006. május hó 6. napjára keltezett megállapodás kiállításának a legfontosabb mozzanatai, mindenekelőtt az, hogy a **kft1** képviseletére jogosult **képviselő1** jogellenesen megszerzett személyes adatai - T.Z. közvetítésével - dr.IV.rendű vádlotthoz kerültek. Ilyen előzmények után

készült el a valótlan tartalmú, hamisított adásvételi szerződés, melynek a Zalaegerszegi Körzeti Földhivatalhoz benyújtott eredeti példányán az ügyvédi tevékenységet folytató dr.V.rendű vádlott nedves- és szárazbélyegzőjének a lenyomata is helyet kapott.

A rendelkezésre álló, törvényesen beszerzett bizonyítékokat az elsőfokú bíróság maradéktalanul számba vette, az indokolási kötelezettségének az egyező tartalmú adatok okszerű, logikus értékelésével messzemenően eleget tett. A fellebbezésekkel egyébként sem támadott tényállása tehát megalapozottnak bizonyult, így az

- figyelemmel a Be.351.§ (2) bekezdésében írtakra - irányadó volt a másodfokú eljárásban is.

E tényállásból az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett dr.IV.rendű és dr.V.rendű vádlottak büntetőjogi felelősségére.

A cselekmények minősítése, valamint a büntető törvény időbeli hatályában történő állásfoglalás is megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

Az 1978. évi IV. törvény 21.§ (2) bekezdése értelmében bűnsegéd az, aki bűncselekmény elkövetéséhez szándékosan segítséget nyújt. E segítségnyújtásnak nem kell kiterjednie a tettesi alapcselekmény valamennyi elemére, elegendő az, ha a bűnsegéd bármilyen releváns részlet tekintetében - fizikai vagy akár pszichikai

módon - elősegíti az alapcselekmény megvalósítását. Nem szükséges azonban, hogy a tettesi alapcselekmény elkövetésének az előmozdítása a bűnsegéd egyenes célja (dolus directus) legyen, elegendő az is, ha tisztában van a saját tevékenysége és a tettesi alapcselekmény közötti összefüggéssel, melynek várható következményeibe belenyugszik (dolus eventualis).

Ennek vizsgálatakor a Zalaegerszegi Körzeti Földhivatalhoz benyújtott adásvételi szerződés megszerkesztésének a sajátosságaiból kellett kiindulni. Mindenekelőtt abból, hogy a megállapodás bevezető részében megjelölt felek együttesen soha nem voltak jelen, így az okiratot "ellenjegyző" dr.V.rendű vádlott az eladó tulajdon-átruházási szándékáról, valamint a vevő teljesítési készségéről nyilvánvalóan nem győződhetett meg. Ez pedig annál is inkább indokolt lett volna, mert a megállapodás már a 27 millió forintos vételár kifizetéséről is rendelkezett, ezzel összefüggésben arról, hogy az eladó feltétel nélküli hozzájárulását adta a tulajdonjog - vétel jogcímén

történő - bejegyzéséhez, míg a vevő birtokba lépett. Fokozott óvatosságot és körültekintést követelt volna meg a szerződés 9. pontjában írt rendelkezés is, az a körülmény, hogy az abban foglaltak szerint az ingatlan adásvételével kapcsolatos hatósági értesítéseket egy kívülálló harmadik személy - dr.ügyvéd1 zalaegerszegi ügyvéd - részére kellett megküldeni. Ez ugyanis azt jelentette, hogy a tulajdonjog átvezetéséről az eladó közvetlenül nem szerezhette tudomást.

Egyetlen adat sem utalt arra, hogy az adásvételi szerződés elkészítésében és továbbításában közreműködők közül az okiraton szereplő dr.ügyvéd1 személyazonosságát bárki ellenőrizte volna, a Zala Megyei Ügyvédi Kamarán keresztül legalább azt, hogy jogi képviselőként a szóban forgó személy egyáltalán eljárhat-e.

Egy adásvételi szerződéstervezetnek nyilvánvalóan nem tartalmi kelléke az ügyvédi szárazbélyegző lenyomata, miután az a jogi képviselő szabályszerű ellenjegyzésének az igazolására szolgál. Szerepe kizárólag abban áll, hogy hitelesen tanúsítsa a jogügyletben közreműködő személy kamarai nyilvántartásba vételét, valódi ügyvédi minőségét. Így nem lehetett figyelmen kívül hagyni azt sem,

hogyan az adásvételi szerződés és az ingatlan-nyilvántartási kérelem lebélyegzésével már olyan okiratok jöttek létre, melyek együttesen - néhány ellenőrizhetetlen eredetű aláírás elhelyezésével - alkalmasak voltak joghatás kiváltására: a tulajdonjog átvezetésére. Ezért dr.V.rendű vádlott ügyvédi bélyegzőinek a használatára, illetve a lebélyegzett okiratok átadására a jelen ügyben semmilyen elfogadható magyarázat nem volt felhozható.

Az 1978. évi IV. törvény 14.§-ában írtak szerint tudatos gondatlanság (luxuria) terheli azt, aki előre látja magatartásának lehetséges következményeit, de könnyelműen bízik azok elmaradásában. Az elkövető ebben az esetben is felismeri magatartásának lehetséges következményeit, de - szemben az eshetőlegesen szándékot jelző belenyugvással - jelentős kockázatot vállalva abban reménykedik, hogy az eredmény nem következik be. Ha azonban a bizakodása kizárólag a véletlenre hagyatkozik és így merőben alaptalan, már az eredménybe való belenyugvásról, az 1978. évi IV. törvény 13.§ II. fordulata szerinti eshetőlegesen szándékról van szó.

A megállapított tényállás rövid lényege szerint a jogi végzettséggel rendelkező dr.IV.rendű és dr.V.rendű vádlottak - hangsúlyozottan anélkül, hogy a jogügyletben bármilyen nevesített, legálisan dokumentálható szerepük lett volna - olyan okiratok továbbításában, illetve elkészítésében vállaltak közreműködést, melyek alapján autca ... szám alatti ingatlan tulajdonjoga más személy javára bejegyezhetővé vált. Így tisztában kellett lenniük azzal, hogy az adásvételi szerződés és a hozzácsatolt kérelem felhasználása - a további magatartásuktól, ráhatásuktól teljesen függetlenül - a földhivatali nyilvántartásban valótlanná ténnyé bejegyzéséhez vezet, végső soron ahhoz, hogy a megállapodásban feltüntetett üzletház tulajdonjoga átkerül tanú 9, utca ... szám alatti lakos nevére. E következmény tekintetében pedig mindketten érdektelenséget, közömbösséget mutattak.

Erre tekintettel törvényesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy dr.IV.rendű és dr.V.rendű vádlottak az 1978. évi IV. törvény 21.§ (2) bekezdésében írt bűnsegédként elkövették az 1978. évi IV. törvény 274.§ (1) bekezdés c) pontja szerinti közokirat-hamisítás bűntettét.

Következésképpen az ezt sérelmező fellebbezések megalapozatlannak bizonyultak.

A büntetőjogi jogkövetkezményeket meghatározó tényezőket az elsőfokú bíróság túlnyomó részben helyesen tárta fel. Nem értékelhető azonban enyhítő körülményként a ténybeli beismerő vallomás, mivel az döntően a nyomozó hatóság által már ismert adatok körére korlátozódott, azokra a tényekre, melyeket eredményes házkutatások és lefoglalások tártak fel. Márpedig ilyen előzmények után a tények szűk körben történő elismerésének nem lehet enyhítő hatást tulajdonítani, különösen akkor, ha az nem jár a bűnösség beismerésével.

Mindezek ellenére - az elsőfokú bíróság által az 1978. évi IV. törvény 87.§ (2) bekezdés e) pontja alkalmazásával kiszabott és az ún. belső arányokhoz is igazodó - a pénzbüntetések alkalmasak az 1978. évi IV. törvény 37.§-ában megfogalmazott célok elérésére, azok megváltoztatására nincs indok és lehetőség.

Ez okból tehát nem jöhetett szóba az enyhítés sem.

Törvényesek voltak az egyéb rendelkezések is, ezért a másodfokú bíróság - a Be.371.§ (1) bekezdése alapján - az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

A megismételt másodfokú eljárásban felmerült bűnügyi költséget a Be.381.§ (1) bekezdése alapján - a Be.403.§ (5) bekezdésében írtak szerint - az állam viseli.

P é c s, 2016. június 24.

Dr.Krémer László s.k. a tanács elnöke, Dr.Túri Tamás s.k. előadó bíró, Dr.Hudvágner András s.k. bíró

A Zalaegerszegi Törvényszék 2.B.6/2014/93. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.II.6/2016/7. számú végzése folytán a 2016. évi június hó 24. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

.Krémer László s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő